

~ KRONIKY ~ DRAKOLOGŮ

DRAČÍ OKO

DUGALD A. STEER

DRAČÍ OKO

DRAČÍ OKO

KRONIKY
drakologu

Sv. I

Dugald A. Steer

Ilustroval Douglas Carrel

Text copyright © Dugald A. Steer, 2006

Cover illustration copyright © David Wyatt, 2013

Interior illustrations copyright © Douglas Carrel, 2006

Design copyright © The Templar Company Limited, 2006

Dragonology[™] is a trademark of The Templar Company Limited

First published in the UK in 2006 by Templar Publishing

Translation © Vratislav Kadlec, 2015

Czech edition © Nakladatelství Slovart, s. r. o., 2015

Všechna práva vyhrazena.

Bez písemného svolení vlastníka práv není povoleno publikaci ani žádnou její část použít pro reprodukování či ukládání v rešersním systému, ani ji jakýmkoli prostředky šířit, ať již elektronicky, mechanicky, kopírováním, nahráváním nebo jinak.

Sarah Ketchersidové a všem v Candlewick
Press a Templar Publishing za jejich
neutuchající nadšení a horlivou pomoc
při tvorbě a publikaci ologií. A také Nghiem Taové,
ologické alchymistce.

Dugald A. Steer

Ženám mého života: manželce Pauline,
dcerám Lydii a Lauren a matce Janet;
každá z nich je mi mnohem dražší,
než si dokážou představit.

Douglas Carrel

Idraigir se snášel ve spirále.

OBSAH

Prolog	12
Kapitola I. – Wyvern Way	16
Kapitola II. – Drakonálie dr. Drakea	25
Kapitola III. – Přírodopisec	33
Kapitola IV. – Les Svatého Leonarda	39
Kapitola V. – Zámek Drake	45
Kapitola VI. – <i>O vzniku druhů</i>	51
Kapitola VII. – Palivec	58
Kapitola VIII. – Lasička	66
Kapitola IX. – Praktická drakologie	77
Kapitola X. – Společnost drakologů	86
Kapitola XI. – Pět <i>P</i>	94
Kapitola XII. – Dračí teorie	108
Kapitola XIII. – Pan Tibbs	118
Kapitola XIV. – Dračí společnost	126
Kapitola XV. – Džamal	137
Kapitola XVI. – Dračí deník	151
Kapitola XVII. – <i>Úhoř</i>	160
Kapitola XVIII. – Búkova jáma	173
Kapitola XIX. – Bodmin	187
Kapitola XX. – Skotsko	203
Kapitola XXI. – Ben Wyvis	215
Kapitola XXII. – Wantley	231
Kapitola XXIII. – Dračí oko	240
Kapitola XXIV. – Dračí mistr	261

SEZNAM VYOBRAZENÍ

<i>Idraigir se snášel ve spirále.</i>	6
<i>Drakologická mapa Britského souostroví</i>	10
<i>„Fuj!“ řekla Beatrice. „Draci!“</i>	24
<i>Na chodbu vyrazil mladík v kostkované vestě a košili.</i>	27
<i>„Daniel Cook, nemýlím-li se,“ řekl.</i>	32
<i>„Králíci!“ zvolal jsem. Byly jich tam stovky.</i>	42
<i>V bedně bylo stvoření, které nešlo popsat jinak než jako dračí mládě.</i>	57
<i>„Abys mohl ty dva draky porovnat, musíš se ovšem seznámit se zmekem.“</i>	69
<i>„Vaši rodiče v Indii působí jako drakologičtí vyšetřovatelé!“</i>	90
<i>„Džamal zase utekl!“</i>	106
<i>„Kdo půjde do naší branky?“</i>	140
<i>Spatřil jsem, jak zpoza stromu vystoupila nějaká žena.</i>	145
<i>„Můj dračí deník je pryč!“</i>	150
<i>Portsmouthský přístav</i>	163

SEZNAM VYOBRAZENÍ

<i>„Přineste harpuny!“</i>	172
<i>„Myslíte, že jsme teď v bezpečí?“</i>	176
<i>Dračí píšťalka</i>	179
<i>Léčivý kalich sv. Petroka byl jedním z dvanácti artefaktů.</i>	188
<i>Náhrobek Ebenezera Crooka</i>	194
<i>Doktor Drake se vrátil s jízdenkami.</i>	204
<i>Tvor byl už téměř nad námi.</i>	208
<i>„Nechceme, aby nás Scramasax chytla někde na stráni.“</i>	214
<i>„Být tebou, tak vezmu nohy na ramena.“</i>	223
<i>„Flitzi!“ vykřikl jsem.</i>	238
<i>„To musí být Ramsleyské vřesoviště,“ řekl doktor Drake.</i>	
<i>„Přistaneme zde.“</i>	242
<i>Dračí oko</i>	249
<i>Beatrice si nastudovala, jak se správně starat o dračí mláďe.</i>	265
<i>Doktor Ernest Drake</i>	269

DRAKOLOGICKÁ MAPA

BRITSKÉHO SOUOSTROVÍ

UPOZORNĚNÍ ČTENÁŘŮM

Tato mapa Britského souostroví znázorňuje některá z míst, jež navštívil doktor Drake se svými drakologickými učedníky, Danielelem a Beatrice Cookovými, během svých dobrodružství. Kromě dračích doupat, jež jsou zmíněna v následujícím příběhu a jejichž umístění bylo tedy třeba odhalit, neobsahuje žádné další informace, jako například lokality, kde by bylo možné na draky narazit – rádi bychom totiž minimalizovali kontakt mezi těmito tvory a lidmi, kteří nepodstoupili výcvik Tajné a starobylé společnosti drakologů. Žádáme čtenáře, kteří by objevili důkazy o existenci dračího doupěte či narazili na jakékoliv stopy dračí aktivity, aby postupovali velmi obezřetně a další průzkum prováděli jen s pomocí některé z knih doktora Drakea na dané téma.

PROLOG

V pátek 7. července 1882 ve čtvrt na sedm ráno se na Tottenham Court Road v Londýně vyřítíl kočár. Ujížděl takovou rychlostí, že musel prudce změnit směr, aby se vyhnul vozíku ptáčníka, který přijížděl po Oxford Street. Byl to starší typ lehkého zastřešeného kočáru, zvaný brougham, trochu se nakláněl ke straně a v jednu chvíli už to vypadalo, že se snad překotí, ale kočí to nakonec srovnal a ujížděl dál směrem k St. Giles. Když zarachotil kolem vozíku, exotičtí ptáci spustili takový povyk, že ptáčník musel zastavit a přehodit přes klece plachtu.

Brougham zatím pokračoval po St. Andrew's Street a na Wyvern Way. Na hlasité zaklepání zevnitř kočáru kočí zastavil, z okýnka vystřelila černá hůl zakončená dračí hlavou a ukázala na poněkud zvláštní obchůdek, jenž – soudě dle zboží vystaveného za starobylými okny – mohl být klidně tím samým obchůdkem, kde byla zmíněná hůl zakoupena.

Kočí se svým pomocníkem obešli vůz a sundali velkou dřevěnou bednu, která byla připevněná vzadu. Jelikož bylo

ještě docela časně, nepozoroval je přitom téměř nikdo, vyjma toulavého psa, který předtím čenichal v hromadě odpadků a teď přišel očichat kola kočáru. Jakmile však zvedl čumák k bedně, ztuhl, naježil srst a nastražil uši, potom uskočil stranou a vyděšeně zakňučel. Kočí zamručel a zrovna se chystal bednu zvednout, když vtom se otrásla tak prudce, že ho to skoro povalilo. Zůstal stát a zíral na ni, dokud se z okýnka znovu nevynořila hůl s dračí hlavou a neuštědřila mu nevybíravý dloubanec. „Proboha,“ sykl slabý hlásek, „tak už s tím hněte!“

Kočí kývl na pomocníka, společně bednu zvedli a dovlekli ji ke dveřím obchodu. Potom kočí vylezl zpět na své místo a chopil se biče, zatímco druhý muž zašel dovnitř a několikrát co nejhlasitěji zazvonil, načež se také vrátil na kozlík. Jakmile se kočí ujistil, že se z jedné z místností nad obchodem ozývají nějaké zvuky, švihl bičem a vyrázil s kočárem jako blesk úzkou uličkou pryč a dál na St. Martin's Lane.

Jedno z oken domu se otevřelo a vykoukl z něj muž kolem šedesátky s mohutným mrožím knírem a ve staromódní noční čapce, zahlédl však už jen zadek kočáru mizejícího za rohem. Chvilí se ještě díval tím směrem, potom zaslechl z ulice pod sebou bušení, podíval se dolů a spatřil bednu, která byla bez dlouhých círátů odložena

na jeho prahu. Divoce se otřásala a z několika děr po straně unikaly tenké proužky dýmu.

Mezitím černý brougham vyjel na Whitehall, zahnul do ulice lemované vládními budovami a zastavil před jedněmi černými dveřmi. Vystoupil vysoký muž, jehož rysy téměř dokonale skrýval vysoko zdvižený límec kabátu a cylindr, a poté co se přesvědčil, že nikdo není poblíž, zaklepal na dveře svou dračí holí.

Když se nedočkal odezvy, zaklepal znovu, tentokrát hlasitěji. Stále se nic nedělo, a tak tedy zaklepal do třetice, načež konečně otevřel sluha a s obočím pozvednutým nad tou nenadálou návštěvou pravil: „Ano?“

„Přicházím jménem Ebenezera Crooka,“ sykl muž. „Mám naléhavé posláné. Musím okamžitě mluvit s pánem domu.“

„Obávám se, že pan ministr je ještě v posteli,“ řekl sluha.

„Jde o stav nouze,“ naléhal muž. „Informujte ho prosím neprodleně.“

„A o čem ho mám informovat?“

„Eh,“ hlesl muž a nedůtklivě sevřel hůl. „Bojím se, že mu to budu muset sdělit osobně. Jakmile se probudí, zmiňte se o panu Crookovi. Jsem si jistý, že mne bude chtít vidět ihned.“

Sluha zavrtěl hlavou a zmizel uvnitř.

Rychle se však vrátil.

„Pan ministr vás chce okamžitě vidět, pane,“ oznámil.

Když sluha odváděl návštěvníka dovnitř, ohlédl se zpět na ulici. Z kočáru na něj hleděl pár uhlově černých očí. Byly zasazený v bledé tváři lemované havraními vlasy, která patřila nejkrásnější ženě, jakou kdy viděl.

Kapitola I. WYVERN WAY

*Vědecké studium drakologie vyžaduje především inteligenci a odvahu,
což ostatně mladí drakologové zjistí velmi záhy.*

– Dračí deník dr. Drakea, leden 1842

V červenci 1882 mi bylo dvanáct let a o doktoru Ernestu Drakeovi jsem do té doby nikdy neslyšel. Rozhodně jsem nikdy předtím neviděl draka. A když jsem tehdy vlakem projížděl napříč Londýnem, vlastně nic nemohlo být mým myšlenkám vzdálenější než celá ta věc s chrlením ohně a šupinatými netvory, kteří vás mohou spálit na uhlí nebo roztrhat na kusy. Byl jsem na cestě do stanice Waterloo, kde jsem se měl setkat s rodiči. Měli se vrátit z Indie, aby letní prázdniny strávili s mojí sestrou Beatrice a se mnou. Neviděl jsem je už čtyři roky a myslel jsem na jejich poslední návštěvu. Vzpomínal jsem, jak tenkrát s širokými úsměvy sestupovali po můstku z lodi, jak nám předávali dárky a jak vyprávěli o horách a mahárádžích a projíždkách na slonech v džungli. Byl jsem si jistý,

že tohle léto bude ještě lepší. Když čekáte na vlastní rodiče, jsou čtyři roky dlouhá doba, ale teď bylo čekání u konce.

Vlak vjel do stanice Waterloo. Beatrice už tam byla. Stála vedle svého kufru, na hlavě slamáček a dlouhé hnědé vlasy svázané stužkou. V ruce však svírala dopis a kousala se do rtu.

„Ahoj Danieli,“ řekla a chabě se pousmála.

„Co je v tom dopise?“ zeptal jsem se.

Beatrice mi dopis podala a dívala se přitom do země. Poznal jsem matčin rukopis.

„Přišel dnes ráno,“ řekla sestra.

Vzal jsem dopis do ruky a začal se do něj:

Nejmilejší Beatrice a Danieli,

doufám, že vás tento dopis zastihl ve zdraví. Jak víte, dělali jsme si velké naděje, že se budeme moci letos v létě vrátit a že vás opět uvidíme. Stalo se však něco nesmírně důležitého a proto z Džaisalmeru - samotný maharáva - nás naléhavě žádá, abychom zůstali. Snad pochopíte, o jak zásadní záležitost se jedná, neboť vás oba vroucně milujeme a já si zoufám, že zmeškám další léto vašeho dospívání.

Otec má dojem, že byste možná rádi přes léto zůstali u strýce

Algernona, ale probrali jsme to a došli jsme k závěru, že je načase, abyste se seznámili s naším starým přítelem doktorem Ernestem Drakem. Vlastní usedlost v Sussexu a obchůdek v Londýně, jehož provozování je pro něj cosi jako koníček.

Požádal jsem ho, aby se s vámi na Waterloo setkal, pokud to bude možné. Jestliže se z nějakého důvodu nebude moci dostavit, najdete jeho obchod vcelku snadno - vydáte se na Trafalgarské náměstí a poté po St. Martin's Lane, dokud nespátíte ulici nazvanou Wyvern Way. Obchod samotný nemůžete minout, neboť nade dveřmi visí veliká cedule s doktorovým jménem.

Nyní již musím končit, jelikož nás žádají, abychom se okamžitě dostavili k maharávalovi.

S láskou a vroucným přáním všeho nejlepšího

máma

Když jsem dopis dočetl, cítil jsem, že v obličeji celý hořím. Podal jsem psaní Beatrice, která stále ještě hleděla do země a zatínala pěstičky. Bylo to už druhé léto, kdy z návštěvy rodičů na poslední chvíli sešlo. Rok předtím se také vyskytl nějaký tajemný stav nouze a my jsme se pakovali ke strýci Algernonovi. Život s ním byl tak jed-

notvárný, že jsem byl skoro rád, když jsem se mohl vrátit do té nudné školy.

„Kdo je doktor Drake?“ zeptal jsem se.

„Ty si ho nepamatuješ?“ podivila se Beatrice. „Přijel nás navštívit, když byl otec nemocný. Má obrovský knír, který si máčí v polévce. Strýček Algernon mi říkal, že má nebezpečné nápady a že bychom lidi, jako je on, neměli poslouchat, pokud chceme dospět v inteligentní členy společnosti.“

Nevzpomínal jsem si na to moc jasně. Vybavil se mi jen matný obraz srdečného pána s velkým knírem, který k nám přijel, když mi bylo pět. Pamatoval jsem si, že dělal iguanodona, honil jsem ho po zahradě a on se smál. Ale neměl jsem ponětí, že se jmenoval Drake.

„Je lékař?“ zeptal jsem se.

„Ne,“ odpověděla Beatrice. „Myslím, že je to dračilog nebo tak něco. Jsem si nicméně jistá, že otci zajistil tu práci v Indii. Nenávidím ho.“

„Přijde mi každopádně lepší než strýc Algernon,“ podotkl jsem.

Rozhlédli jsme se po nástupišti. Byla tam spousta nosičů tahajících zavazadla a lidí spěchajících na vlak, ale ani jeden muž s mohutným knírem – vyjma dvojice průvodčích.